

**Aleksandra Lubicz-Posochowska**

Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach, Wydział Finansów i Ubezpieczeń,  
Katedra Prawa  
aleksandra.lubicz-posochowska@ae.katowice.pl

## **ULGA ZA ZŁE DŁUGI W POSTĘPOWANIU UPADŁOŚCIOWYM**

**Streszczenie:** Zmiana ustawy o podatku od towarów i usług wraz z nowelą z dnia 1 stycznia 2013 roku wprowadziła zasadnicze zmiany korygowania podatku naliczonego od podatku od towarów i usług z tytułu niezapłaconych faktur, wobec których upłynął 150. dzień od terminu płatności. Szczególne problemy w tym względzie powstały w stosunku do upadłego, który zgodnie z ulgą za złe długi powinien również skorygować podatek i wpłacić podatek VAT od niezapłaconych wierzycielom faktur. Niniejsze wątpliwości w tej materii spróbowała rozwiązać autorka artykułu.

**Słowa kluczowe:** podatek, ulga za złe długi, VAT.

**Klasyfikacja JEL:** K 12, K 19, K 22, K 34.

## **RELIEF FOR BAD DEBTS IN BANKRUPTCY PROCEEDINGS**

**Abstract:** The amendment of January the 1st 2013 to the Tax on Goods and Services Act introduced major changes in terms of correcting the VAT tax on unpaid invoices which are at least 150 days overdue. Particular problems in this respect arose in relation to an insolvent debtor, who, in accordance with bad debt reduction, should correct the tax and pay VAT on unpaid invoices. The author has tried to resolve the above confusion.

**Key words:** tax, bad debt relief, VAT.

## Wstęp

Zmiana ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług [u.p.t.u.] wraz z nowelą, która weszła w życie dnia 1 stycznia 2013 roku [Ustawa z dnia 16 listopada 2012] wprowadziła zasadnicze zmiany korygowania podatku naliczonego od podatku od towarów i usług z tytułu niezapłaconych faktur, wobec których upłynął 150. dzień od terminu płatności. Nowelizacja zróżnicowała sytuacje wierzycieli, których dłużnik znajduje się w trakcie postępowania upadłościowego (na dzień złożenia korygującej deklaracji podatkowej). Wobec takich dłużników korekta nie jest możliwa – stanowisko takie zajął m.in. Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 6 sierpnia 2013 roku – pomimo że dłużnicy ci, a raczej syndycy działający w ich imieniu, do złożenia owej deklaracji zgodnie z obowiązującymi przepisami są zobligowani. Należy uznać, że syndycy działający w imieniu upadłych podatników długo mieli obowiązek na bieżąco regulować wynikające z takich korekt zobowiązania podatkowe, jednakże do dnia dzisiejszego sytuacja prawna konieczności wypełniania tychże obowiązków przez syndyków nie jest jednolita w orzecznictwie sądów administracyjnych. W trakcie prac redakcyjnych nad niniejszą publikacją NSA wydał w dniu 1 lipca 2014 roku wyrok, w którym orzekł jednoznacznie, że syndyk nie ma obowiązku korygowania podatku naliczonego w trybie art. 89 b ust 1 u.p.t.u., co w zdecydowany sposób powinno zmienić linie orzecznictwa, uwzględniając uwagi krytyczne zawarte w niniejszym artykule. Jednakże lektura orzeczeń sądów administracyjnych zapadłych po tej dacie wskazuje na dalszą odmienność tego stanu.

## 1. Ulga na za złe długi w prawie wspólnotowym

Możliwość wprowadzenia ulgi przez państwa członkowskie Unii Europejskiej wywodzi się z przepisów zawartych w art. 90 ust. 1 Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28.11.2006 r. W wypadku anulowania, wypowiedzenia, rozwiązania, całkowitego lub częściowego niewywiązania się z płatności lub też w wypadku obniżenia ceny po dokonaniu dostawy, podstawa opodatkowania jest stosownie obniżana na warunkach określonych przez państwa członkowskie. Państwa członkowskie mogą jednak odstąpić od zastosowania powyższego przepisu w wypadku całkowitego lub częściowego niewywiązania się z płatności (art. 90 ust. 2 Dyrektywy 112). Na tej

podstawie Polska wprowadziła możliwość rozliczenia podatku w odniesieniu do nieściągalnych wierzytelności [Jurkiewicz 2011]. Analiza treści art. 11 (C) 1 VI Dyrektywy – obecnie, po nowelizacji, art. 90 ust. 1 i 2 Dyrektywy 112 – prowadzi do wniosku, że uregulowanie wynikające z tego przepisu ma dla państw członkowskich charakter fakultatywny. Pomimo że opisane rozwiązanie, jak wspomniałam, ma charakter fakultatywny, większość państw zdecydowała się na jego wprowadzenie. Państwa członkowskie mają także swobodę w ustalaniu warunków pomniejszania podstawy opodatkowania. Należy zauważyć, że o ile regulacje prawa wspólnotowego stanowią o możliwości korekty podstawy opodatkowania, o tyle polskie przepisy wskazują na możliwość korekty podatku należnego.

## **2. Skutki ogłoszenia upadłości dla upadłego jako podatnika podatku VAT**

W świetle przepisów ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze [p.u.n.] w sprawach dotyczących masy upadłości, upadły traci z mocy prawa zarząd oraz możliwość korzystania i rozporządzania majątkiem należącym do niego, jednakże ta okoliczność nie pozbawia upadłego statusu podatnika, do którego stosuje się prawa i obowiązki wynikające z przepisów obowiązujących ustaw podatkowych. Ogłoszenie upadłości nie zmienia statusu podatnika VAT. Zwrócił na to uwagę NSA w wyroku z dnia 25 lipca 2002 roku, stwierdzając, że w przypadku ogłoszenia upadłości „podatnikiem podatku od towarów i usług pozostaje upadły, a nie syndyk zarządzający majątkiem. Orzecznictwo przyjmuje, że syndyk tylko reprezentuje upadłego, działając w jego imieniu i na jego rzecz [Wyrok NSA z dnia 6 lipca 1995]. Skutkiem ogłoszenia upadłości nie jest wykreślenie upadłego jako podatnika VAT, ponieważ od tego momentu w imieniu upadłego działa syndyk. To on jest podmiotem zobowiązanym do wypełniania obowiązków upadłego jako podatnika VAT. Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach w interpretacji indywidualnej z 10 lutego 2011 roku wskazał, że ogłoszenie upadłości podatnika nie wywołuje żadnych skutków na gruncie przepisów u.p.t.u. „W szczególności nie oznacza, że podmiot ten przestaje być podatnikiem VAT czy też traci swoje uprawnienia jako podatnik VAT. Różnica polega na tym, że w imieniu podatnika działa syndyk – przy czym nie wstępuje on w prawa i obowiązki podatnika. Podatnikiem pozostaje przedsiębiorca, ale w związku z jego upadłością rozliczenia z organami podatkowymi

są nadzorowane przez syndyka. Syndyk w imieniu podatnika w upadłości wystawia faktury, dokumentując dostawę towarów lub świadczenie usług” [Interpretacja indywidualna z dnia 10 lutego 2011]. Kolejna interpretacja – Dyrektora Izby Skarbowej w Bydgoszczy – wskazywała na obowiązek terminowego składania deklaracji podatkowych, jak również na obowiązek niezwłocznego regulowania należności podatkowych, z tym że obowiązek aktualizuje się jedynie wówczas, gdy syndyk posiada środki potrzebne do zapłaty podatku. [Interpretacja indywidualna z dnia 20 czerwca 2011].

We wszystkich postępowaniach stroną w znaczeniu materialnym pozostaje upadły i on jest podmiotem praw i obowiązków, natomiast syndykowi przysługuje jedynie legitymacja formalna do występowania w tych postępowaniach. W zakresie prawnopodatkowym działanie syndyka jest działaniem przez pełnomocnika.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 p.u.n., jeżeli ogłoszono upadłość obejmującą likwidację majątku upadłego, upadły jest obowiązany wskazać i wydać syndykowi cały majątek, a także wydać wszelkie dokumenty dotyczące działalności, majątku, rozliczeń, w szczególności księgi rachunkowe, inne ewidencje prowadzone dla celów podatkowych i korespondencje. Syndyk ponosi w związku z powyższym odpowiedzialność za rzetelność i niewadliwość ksiąg rachunkowych. Tym samym syndyk jest zobowiązany do terminowego składania deklaracji podatkowych, jak również ma obowiązek niezwłocznego regulowania należności.

### **3. Skutki zmiany ustawy o podatku od towarów i usług w orzecznictwie sądów administracyjnych**

Przepisy ustawy o podatku od towarów i usług umożliwiają odzyskanie uprzednio zapłaconego podatku VAT od należności, które nie zostały zapłacone przez nabywcę będącego podatnikiem od towarów i usług zgodnie z uprawnieniem wynikającym z Dyrektywy 112. Od 1 stycznia 2013 roku obowiązują nowe zasady rozliczania tzw. ulgi za złe długi, które zostały wprowadzone ustawą z dnia 16 listopada 2012 roku o redukcji niektórych obciążeń administracyjnych w gospodarce [Krywan 2014].

Do końca 2012 roku obowiązywał przepis nakazujący podatnikom, którzy otrzymali zawiadomienie o zamiarze skorzystania przez wierzyciela z tzw. ulgi na złe długi, odpowiednie pomniejszenie podatku naliczonego podlegającego odliczeniu lub w wypadku jego braku do odpowiedniego

powiększenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku wynikającą z nieuregulowanych faktur poprzez korektę deklaracji za okres, w którym dokonał obliczenia (art. 89 b ust. 1 u.p.t.u. w brzmieniu obowiązującym do końca 2012 roku) w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o chęci skorzystania ze skorygowania tego podatku przez wierzyciela.

Zgodnie z artykułem 89 b ust. 1 u.p.t.u. w brzmieniu obowiązującym do końca 2012 roku, w przypadku otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w art. 89a ust. 2 pkt 6, i nieuregulowania należności w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego zawiadomienia, podatnik (dłużnik) jest zobowiązany do odpowiedniego pomniejszenia podatku naliczonego podlegającego odliczeniu lub w przypadku jego braku, do odpowiedniego powiększenia kwoty podatku należnego, o kwotę podatku wynikającą z nieuregulowanych faktur, poprzez korektę deklaracji za okres, w którym dokonał odliczenia. Z kolei od stycznia 2013 roku obowiązuje przepis stanowiący, że w przypadku nieuregulowania należności wynikającej z faktury dokumentującej dostawę towarów lub świadczenie usług na terytorium kraju w terminie (określonym w umowie lub na fakturze) 150 dni od dnia upływu jej płatności, dłużnik jest zobowiązany do korekty odliczonej kwoty podatku wynikającej z tejże umowy bądź faktury (art. 89 b ust. 1 u.p.t.u. w brzmieniu od 1 stycznia 2013 roku):

„W przypadku nieuregulowania należności wynikającej z faktury dokumentującej dostawę towarów lub świadczenie usług na terytorium kraju w terminie 150 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze, dłużnik jest zobowiązany do korekty odliczonej kwoty podatku wynikającej z tej faktury, w rozliczeniu za okres, w którym upłynął 150. dzień od dnia upływu terminu płatności określonego w umowie lub na fakturze”. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli dłużnik uregulował należność najpóźniej w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego, w którym upłynął 150. dzień od dnia upływu terminu płatności tej należności.

Obydwa przepisy, zgodnie z literalnym brzmieniem przepisu, mają zastosowanie również do upadłych podatników, którzy mieli obowiązek dokonania korekty podatku VAT (odliczonej kwoty podatku wynikającej z niezapłaconej faktury w rozliczeniu, w którym upłynął 150. dzień od dnia upływu terminu płatności określonego w umowie lub na fakturze), bez względu na możliwość skorzystania z przywileju odliczenia nieotrzymanego od dłużnika podatku VAT przez ich wierzycieli, lub nawet wbrew stanowczemu zakazowi jego odliczenia. W dotychczasowym stanie prawnym dłużnik zobligowany był do złożenia korekty deklaracji podatku naliczonego z tytułu niezapłaconej faktury w terminie 14 dni tylko w sytuacji otrzymania

zawiadomienia o skorzystaniu z ulgi przez wierzyciela. W obecnym stanie prawnym w przypadku nieuregulowania należności wynikającej z faktury w terminie 150 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonym w umowie dłużnik jest zobowiązany do korekty odliczonej kwoty podatku wynikającej z tej faktury.

Kolejna zmiana dokonana w komentowanym artykule zaskutkowała znaczącym ograniczeniem możliwości skorzystania z ulgi w praktyce. Otóż zgodnie z przepisami obowiązującymi dotychczas, nie można było korygować podatku należnego w ramach ulgi na złe długi, jeśli dostawa towarów bądź świadczenie usług, z których wynikały wierzytelności o uprawdopodobnionej nieściągalności, były wykonane na rzecz podmiotu znajdującego się w upadłości lub w likwidacji. W praktyce dotyczyło to sytuacji, w której w momencie wykonywania tych czynności odbiorca był już w upadłości bądź w likwidacji. Nie miało natomiast znaczenia to, czy w chwili skorzystania z ulgi przez wierzyciela dłużnik znajdował się w takim stanie. Po zmianach dokonanych w artykule 89b u.p.t.u. wierzyciel będzie mógł z ulgi skorzystać, jeśli na dzień poprzedzający dzień złożenia deklaracji podatkowej, w której dokonuje się korekty, dłużnik nie jest w trakcie postępowania upadłościowego lub w trakcie likwidacji. Zmiana powyższa znacznie ograniczyła w praktyce możliwość korzystania z ulgi. Z doświadczeń związanych z funkcjonowaniem ulgi wynikało, że powodem braku zapłaty płatności w terminie było wielokrotnie właśnie to, że dłużnik był w toku postępowania upadłościowego. W obecnym stanie prawnym wierzyciel już z ulgi nie będzie mógł skorzystać. Jednocześnie powyższe okoliczności (postępowanie upadłościowe bądź likwidacyjne) nie będą miały znaczenia dla konieczności skorygowania podatku naliczonego przez dłużnika, co doprowadzi do podwójnego uprzywilejowania wierzytelności Skarbu Państwa, którego wierzytelności dotyczące korekty VAT – za złe długi sprzed ogłoszenia upadłości – zostałyby przesunięte z kategorii III do kategorii I. Korekta skutkowałaby zwiększeniem kwot podatku do zapłaty za dany okres sprzed ogłoszenia upadłości, a wymagalnych w czasie orzeczonej już upadłości. Ze względu na to, że jest to okres należący do wydatków postępowania upadłościowego, owe wierzytelności (co do kolejności ich zaspokojenia) zostałyby znacząco uprzywilejowane. Również w interpretacjach indywidualnych i w orzecznictwie sądowym można było zauważyć dominujące stanowisko, zgodnie z którym wykładnia literalna art. 89b ust. 1 u.p.t.u. przesądzała o tym, że syndyk jest zobowiązany do dokonania korekty VAT w trybie art. 89b ust. 1. „Upadłość dłużnika nie stanowi przeszkody do dokonania korekty określonej w art. 89b ust. 1. Gdyby bowiem ogłoszenie upadłości lub postawienie w stan likwidacji

miało wykluczać obowiązek dokonania tej korekty, to zostałyby to wprost wskazane w treści przepisów regulujących zasady rozliczania podatku w odniesieniu do nieściągalnych wierzytelności” [Wyrok WSA w Opolu z dnia 27 czerwca 2014].

Należy jednak zauważyć, że nie bez znaczenia pozostaje to, że postępowanie upadłościowe jest szczególną konstrukcją zbiorczego realizowania interesów wierzycieli, którego naczelnym celem jest zbiorczy, wspólny charakter zaspokojenia wierzycieli. Wynika z niego również zasada równego traktowania wierzycieli z chwilą wszczęcia postępowania upadłościowego, dlatego trudno jest przyjąć istnienie podstaw do jakichkolwiek innych uprzywilejowań niż przewidzianych w przepisach prawa upadłościowego. Postępowanie upadłościowe ma prowadzić do zaspokojenia wszystkich wierzycieli, przede wszystkim zgodnie z kolejnością zaspokajania ustaloną w ustawie. Nadrzędnym celem postępowania upadłościowego jest eliminacja sytuacji, w których tylko niektórzy wierzyciele zostaliby zaspokojeni lub zostaliby zaspokojeni szybciej, niż wynika to z przepisów ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze. Po ogłoszeniu upadłości wierzytelności wobec upadłego mogą być zaspokajane w trybie i na zasadach określonych w przepisach prawa upadłościowego i naprawczego (art. 342 p.u.n.). Zasadą jest, że uzyskanie zaspokojenia przez wierzyciela wymaga zgłoszenia wierzytelności – stosownie do treści art. 236 p.u.n., które obejmuje także podatek VAT. Skoro integralność wierzytelności wynikających z tytułu dostarczonych towarów obejmuje także podatek VAT, a prawo upadłościowe nie przewiduje możliwości rozbicia ceny, którą stanowi wierzytelność, na kwoty netto i brutto, to tym samym prawo upadłościowe powinno być właściwe do rozstrzygania o całości wierzytelności objętej postępowaniem. Zastosowanie po ogłoszeniu upadłości instytucji „ulgi na złe długi” dla upadłego skutkowałyby koniecznością złożenia deklaracji korygującej, dotyczącej kwoty niezapłaconej faktury, oraz w konsekwencji uiszczeniem skorygowanej kwoty podatku. Byłoby to zobowiązanie stanowiące koszt postępowania upadłościowego, pomimo że dotyczy wierzytelności powstałej przed dniem ogłoszenia upadłości i niezapłaconej wówczas. Wierzyciel z kolei nie miałby prawa skorygowania zapłaconego podatku VAT od nieuiszczonej przez upadłego faktury, a uregulowanej w odniesieniu do płatności podatku VAT po ogłoszeniu upadłości w wyniku dokonanej korekty. Nie miałby prawa do odzyskania podatku naliczonego, pomimo jego skorygowania i uiszczenia przez upadłego. Tym samym wszelkie zasady równego traktowania wierzycieli, jako podstawowy cel prawa upadłościowego i naprawczego, zostałyby naruszone. Wątpliwości powyższe znajdowały również wyraz w orzecznictwie wyższych sądów administracyjnych,

jednakże były one w zdecydowanej mniejszości. W jednym z wyroków możemy przeczytać, że „w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z sytuacją, w której ustawodawca nie przewidział określonego warunku, który wykluczałby konieczność korekty podatku naliczonego po stronie dłużnika będącego w upadłości” [Wyrok WSA z dnia 14 maja 2014 roku]. Przesunięcie wierzytelności Skarbu Państwa z kategorii trzeciej do kategorii pierwszej, tj. kosztów postępowania upadłościowego, jest naruszeniem nie tylko kolejności, ale również zasad zaspokajania wierzycieli wynikających z przepisów prawa upadłościowego i naprawczego.

Przełomowy w tym względzie okazał się wyrok NSA z dnia 1 lipca 2014 roku, w którym NSA orzekł jednoznacznie, że syndyk nie ma obowiązku korygowania podatku naliczonego w trybie art. 89 b ust. 1 u.p.t.u., co – jak wydawałoby się – w zdecydowany sposób powinno zmienić linie orzecznictwa, uwzględniając uwagi krytyczne zawarte w niniejszym artykule. Jednakże, jak wynika z lektury orzeczeń wyższych sądów administracyjnych zapadłych po dacie 1 lipca 2014 roku, w dalszym ciągu linia orzecznictwa nie jest jednolita. W wyroku z 30 lipca 2014 roku WSA w Poznaniu nie podzielił argumentacji NSA, stwierdzając, że dłużnik obowiązany jest dokonać korekty podatku naliczonego wynikającego z nieopłaconych faktur niezależnie od tego, czy wierzyciel skorzystał z możliwości obniżenia podstawy opodatkowania i podatku należnego związanych z transakcjami udokumentowanymi tymi fakturami, a sama upadłość dłużnika nie stanowi przeszkody do dokonania korekty określonej w art. 89b ust. 1 u.p.t.u. Z kolei w wyroku z dnia 28 sierpnia 2014 roku WSA również w Poznaniu orzekł, że w stanie prawnym obowiązującym od dnia 1 stycznia 2013 roku przepis art. 89b ust. 1 u.p.t.u., w sytuacji gdy dzień korekty miałby nastąpić po ogłoszeniu upadłości podatnika, nie dotyczył dłużników znajdujących się w upadłości i obowiązków syndyków masy upadłości, gdyż zastosowanie art. 89b ust. 1 u.p.t.u. sprzeczne byłoby z unormowaniami art. 342 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 230 ust. 2 i 3 p.u.n., mającymi charakter norm *lex specialis*. W związku z tym należy zauważyć, że linia orzecznictwa administracyjnego po dniu 1 lipca 2014 roku nadal pozostaje bardzo zróżnicowana.

## Wnioski końcowe

Zmiana ustawy o podatku od towarów i usług wraz z nowelą z dnia 1 stycznia 2013 roku nie tylko nie uwzględniła odmienności postępowania upadłościowego, ale wręcz naruszyła jego podstawową zasadę regulowania należności powstałych przed ogłoszeniem upadłości już po jej ogłoszeniu.

Skarb Państwa został w związku z powyższym podwójnie uprzywilejowany przy równoczesnym zakazie skorygowania podatku naliczonego przez wierzyciela. Wydaje się, że literalna wykładnia obowiązującego przepisu art. 89b u.p.t.u. koliduje z powszechnie respektowanymi wartościami konstytucyjnymi: podstawową zasadą neutralności podatku od towarów i usług [Gibasiewicz 2012], konstytucyjną zasadą równości wobec prawa wyrażoną w art. 32 Konstytucji, jak i zasadą równości opodatkowania zawartą w art. 84 Konstytucji RP. W sytuacji naruszenia podstawowych zasad konstytucyjnych istnieją przesłanki za odrzuceniem wykładni gramatycznej na rzecz wykładni systemowej i celowościowej przepisu, które w tej sytuacji, jak się wydaje, mają miejsce. Reasumując, należałoby przyjąć, że naczelny cel prawa upadłościowego i naprawczego, którym jest zaspokojenie wierzycieli zgodnie z kolejnością wynikającą z jego przepisów, nakazuje dokonania interpretacji obecnie obowiązującego art. 89b, przyznając prymat wykładni systemowej (zgodnie z którą każdy przepis powinien być interpretowany z uwzględnieniem otoczenia, w którym się znajduje). W innym wypadku należy się opowiedzieć za natychmiastową zmianą art. 89b u.p.t.u. w sposób jednoznacznie wyłączający konieczność korygowania nieuregulowanych zobowiązań upadłego przez syndyka po ogłoszeniu upadłości.

## Bibliografia

### Literatura

- Bartosiewicz, A., 2013, *VAT. Komentarz*, Wolters Kluwer, Warszawa.
- Gibasiewicz, D., 2012, *Zasada neutralności podatku od wartości dodanej w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości UE*, Wolters Kluwer, Warszawa.
- Jurkiewicz, R., 2011, *Problemy praktyczne w stosowaniu przepisów w zakresie tzw. ulgi na złe długi*, Monitor Podatkowy, nr 12.
- Krywan, T., 2014, *Postępowanie upadłościowe a podatek od towarów i usług*, Wydawnictwo Elektroniczne Vademecum Doradcy Podatkowego, Wolters Kluwers, Warszawa.

### Akty prawne

- Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28.11.2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.Urz. UE L 347/1.
- Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, t.j. Dz.U. 2011, nr 177, poz. 1054, z późn. zm.

Ustawa z dnia 16 listopada 2012 r. o redukcji niektórych obciążeń administracyjnych w gospodarce, Dz.U. 2012, poz. 1342.

Ustawa z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze, t.j. Dz.U. 2012, poz. 1112, z późn. zm.

### **Orzecznictwo**

Interpretacja indywidualna z dnia 10 lutego 2011 roku Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach, IBPP2/443-112/11/WN.

Interpretacja indywidualna z dnia 20 czerwca 2011 roku Dyrektora Izby Skarbowej w Bydgoszczy, ITPP1/443-496a/10/11-S/MN.

Wyrok NSA z dnia 6 lipca 1995 r., SA/Bk 214/94.

Wyrok NSA z dnia 25 lipca 2002 r., III SA 3526/01, Monitor Podatkowy 2003, nr 1.

Wyrok NSA z dnia 1 lipca 2014 r., I FSK 641/14, LEX nr 1476989.

Wyrok WSA w Gdańsku z dnia 14 maja 2014 r., I SA/Gd 262/14, LEX nr 1467390.

Wyrok WSA w Opolu z dnia 27 czerwca 2014 r., I SA/Op 350/14, LEX nr 1487865.

Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 30 lipca 2014 r., I SA/Po 1196/13, LEX nr 1512523.

Wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 6 sierpnia 2013 r., I SA/Wr 666/13, LEX nr 1366926.